

उत्तरे रामचरिते भवभूतिर्विशिष्यते—

महाकविरूपेण कालिदासोऽतिशोते कवीन-यान्, परं
नाटककृदरूपेण भवभूतिस्तस्य प्रतिस्पर्धी । उत्तररामचरिते
तु स करुणरसप्रवाहे कालिदासोऽपि अतिरिच्यते । अतएव
'उत्तरे रामचरिते' इति सूक्तिमुक्त्वा प्रसरीरिति । उत्तरराम-
चरिते भवभूतेर्नाट्यकलायाः कवित्वस्य न च चरमोत्कर्षो लक्ष्यते ।

इयोरैव कविवरयोः किंचिद् साम्यं वैषम्यं चावलौ-
क्यते । साम्यदृशा परिक्षिते सति - इवैव सफलो महाकवी-
नाटककारो च, इयोरैव भाषा वशावतिनी, स्वाभीष्टरस-
वर्णने इयो प्रागल्भ्यम्, इयोरैव मौलिकत्वं प्रतिभावशिष्ट-
त्वं च, सहृदयहृदयहारिणी विदग्धता ।

वैषम्यदृशा परिक्षिते सति - १) कालिदास कृतिषु
प्रसादो भाधुर्यं च, समासाभावो दुरुहपदावलीपरित्यागश्च,
परं भवभूतिकृतिषु औजोगुणस्य भूयस्त्वं दुरुहप्रयोगः
समस्ता म्लिष्टा च पदावली प्रतिपदं परिलक्ष्यते ।

② कालिदासः शृङ्गाररसवर्णने चरमोत्कर्षं धत्ते, परं भवभूतिः करुणरसे । ③ कालिदासो व्यञ्जनावृत्तिप्रधानः, भवभूतिस्तु अभिधावृत्तिप्रधानः । ④ कालिदासकृतिषु कल्पनारम्यत्वम्, भवभूतिकृतिषु भावगाभीयम्, कालिदासे सरसत्वं सरलत्वं च, भवभूतो औषस्त्वं प्रौढिश्च, कालिदासे नैसर्गिकत्वं भवभूतो आदर्शरूपत्वं च प्रथते । ⑤ कालिदासः प्रकृतिवर्णने कोमलं ललितं पक्षमाक्रीयते । भवभूतिश्च प्रचण्डं कठोरं च पक्षं विशदयति । यथा दण्डकवनवर्णनम् —

निष्कृजस्तिमिताः क्वचित् क्वचिदपि प्रौच्यण्डसत्वस्वनाः
स्वेच्छसुप्तगभीरभोगभुजगश्वासप्रदीप्ताग्नयः । ”

करुणरसप्रवाहस्तु तथा प्रसरति यथा वर्षती जलोधः ।
प्रयत्नवारितोऽपि स प्रवाहः सैकतं सेतुमिव यत्नान्
विफलयति । साधूच्यते —

वैलोल्लोल - क्षुभितकरुणोऽभृम्भणस्तम्भनार्थं
यो यो यत्नः कथमपि समाधीयते तं तमन्तः ।
भित्वा - च प्रसरति बलात् कोऽपि चेतो वीरार -
स्तो यस्यैवा प्रतिहतरयः सैकतं सेतुमो धः ।